

сось нея. Жена та же усумиѣвшия на рабыня та си, зацо е она казала на мъжа и сичко то, выкна я, и сось гиѣвъ рече и: воистинну ты си казала на мъжа ми сичко то, що то азъ направихъ сось прелюбодѣя. Рабыня та же кълнешесе, зацо отнюдъ нищо не е казала на господара си, и увѣряваше я, зацо попугай е изявилъ сичко то. Тога лукава та жена умысли сось хитрость и она некакво да докаже попугая лъжца. И така земавши го друга та ноць сось клѣтка та тамо, гдѣ то спеше она, тури го предъ едно огледало, кое то блещеше въ очи те му, и правеше му като блесканія. Послѣ зема една ручна мѣлница и въртеше я що то нейно то тропаніе му се чуваше като громъ, беше же покачила надъ клѣтка та и една губа (сингеръ) намокрена, отъ коя то капеше вода върху него, като дождь: що то бѣдний попугай сичка оная ноць отъ многу то дождь и блесканіе и гръмѣніе крыешесе вьнотре въ клетка та отъ единый уголь (кюше) въ другій. Отидевши прочее на утро то мужъ при попугая попыта го, що е видель тая ноць. Попугай же рече: Тая ноць дождь и гръмѣніе то и блѣсканіе то не ме оставиха да видимъ нищо. Мъжъ же чувши тыя думы попугаевы, помысли и рече въ себе: нищо во истинну не е истинно отъ колку то ми е казала тая птица, ради жена та